

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ו בחשוון תשפ"א - (13.11.20)

ציור חצי ריאליסטי של מערת המכפלה, מתוך אתר האינטרנט 'פרוג'. הצייר: "אש קודש"

שבת פרשת חיי שרה – שבת מברכין

צאת השבת – 17:20

כניסת השבת – 16:20

1431

הצורך הדוחק לא פחות לקחת סיכון, ועם הכמיהה הגדולה לקדש והלא ידוע? ככל שמתקרבים לתחושה של רוחניות פנימית ולוודאות, ניתן להתמודד עם תובנות חדשות של הספק כערך רוחני ולהתמודד עם ניגודים. יש מי שרואה בוודאות אמונה בקיומם של דברים בעולם, כמו: דת, תיאולוגיה ודוגמה. אבל ודאות כרעיון דתי אינה שייכת רק לדברים שקיימים בעולם. לחילופין משמעה בעצם להיות בטוח לגמרי, שהתכנים הפנימיים של הידיעה מי האדם, הם משמעותיים ובעלי ערך עמוק. האמונה באלוהים צריכה להיות חוויה פנימית של העצמי ולא תיאוריה אינטלקטואלית. ודאות של אמונה צומחת מתוך כך שהאדם חווה את האלוהות הנובעת מהעובדה שנברא בצלם אלוהים. אנו חיים בתרבות של מסיכות. כולם עוטים מסכות. של מקצוע, דת, אפיוני אישיות, וכיוצא באלה. אמונה ודאית, היא האמונה שיש משהו מתחת. להיות בטוח משמעו, לדעת שכאשר אנו מסירים את כל המסכות, מה שנשאר הוא לא ריקנות אלא הפנים הנפלאות והמיוחדות של האלוהות בזעיר אנפין".

אני חושב שבימים אלה של חוסר ודאות ועטיית מסכות, יש לדברים האלה של גפני משנה תוקף מבחינה אמונית.

אחת עשרה פעמים נזכרת המילה "אולי" בספר בראשית, מתוכן שתיים בדברי אליעזר עבד אברהם. תחילה הוא אומר לאברהם: "אולי לא-תאבה האשה ללכת אִתִּי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת, הֲהִשָּׁב אָשִׁיב אֶת-בְּנִךְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָצֵאתָ מִשָּׁם? (בראשית כד, ה); ואחר כך הוא מזכיר זאת שוב במשא ומתן עם משפחת רבקה: "וְאָמַר אֶל-אֶדְנִי: אֲלֵי לֹא-תִלְךְ הָאִשָּׁה אִתִּי" (שם, לט). על כך כותב רש"י: "אֲלֵי כתיב. בת הייתה לו לאליעזר, והיה מחזר למצוא עילה שיאמר לו אברהם לפנות אליו להשיאו בתו. אמר לו אברהם: בני ברוך ואתה ארור, ואין ארור מידבק בברוך". אבל מפשט הכתוב ניתן להבין, שאליעזר יוצא לשליחותו מלא ספקות, בלי קשר לדברי המדרש האלה שמביא רש"י. לכן הוא נושא תפילה לקב"ה: "הֲקָרָה נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וְעָשָׂה חֶסֶד עִם אֶדְנִי אַבְרָהָם" (שם יב). כלומר, סבב אתה, שהנך אדון הכול, את השתלשלות העניינים כך, שייראה הדבר כמקרה, אף שאין דבר שהוא במקרה, כי הכול מכוון מאתך.

התמודדות עם ספק היא בעצם התמודדות עם חוסר ודאות. על כך כותב מרדכי גפני בספרו 'ספק - השבת אי הוודאות כערך רוחני': "איך אנו מיישבים את הכמיהה העמוקה אל המוכר, היציב והוודאי, עם

לו"ז תפילות בשבת:

מנחה בליל שבת, בכל המניינים, רבע שעה לאחר הדלקת הנרות.

מניין		מיקום	שחרית	מנחה ערבית
צפוני - נחמיה	שבת	על הדשא	8: 30	16: 15
	חול			16: 40
צביקי	שבת	בשכונה	8: 30	16: 20
	חול	בבית הכנסת	07: 00	16: 40 (השבוע) 16: 35 (בשבוע הבא)
צעירים - אחיעד		בשכונה	8: 30	
מערבי - קשתות	שבת	בקשתות	8: 15	16: 20
	חול			16: 40
מרכזי - עדו	שבת	על הדשא	8: 30	16: 20
יעקב וכמן	שבת	בבית הכנסת	6: 30	13: 00 בתיאום מוקדם עם יעקב וכמן

בליל שבת, 10 דקות לאחר תפילת ערבית, יתקיים במניין הצפוני (נחמיה)

שיעורו של הרב אילעאי

נושא השיעור:

תפילות אבות תקנום? – מתורתו הרחבה של הרב זקס זצ"ל

אספת חכמים

תתקיים בזום בשעה 9: 00

מלפני 16 לחיה ונדב גדיש להולדת הנכדה רות-שרה בת דוד ואפרת.

תוכנית תל"מ בקבוצת יבנה / רבקית שריד ורעות סער

(תל"מ = תעסוקה, לימודים, מגורים)

התוכנית כולה פועלת בשיתוף התנועה הקיבוצית והגופים הממשלתיים המממנים את שתי התוכניות: המשרד לשוויון חברתי ומשרד העבודה והרווחה.

נכון להיום התוכנית קיימת ב-12 קיבוצים (ברעם, משמר העמק, עין השופט, מעגן מיכאל, גן שמואל, נען, קבוצת יבנה, גת, שובל, בארי, ויטבתה) כשבכל קיבוץ עומדים לרשותם אדם או שניים המלווים את הצעירים ומהווים תמיכה ואוזן קשבת לכל דבר ועניין.

בחודשים האחרונים הייתה דאגה ממשית להמשכיותה של תוכנית תל"מ, בשל חוסר יציבות בעבודת הממשלה ובשל משבר הקורונה, שהביאו לשינויים בסדרי העדיפויות בחלוקת התקציבים.

בימים האחרונים התקבל, לשמחתנו הרבה, אישור תקציבי להמשך קיום התוכנית, ומרגע הינתן האות אנחנו קולטים במרץ משתתפים חדשים בהתאם לצרכי הענפים, ולראשונה אצלנו משתתפים גם שאינם מהעדה האתיופית.

ביבנה יש שני דירות קוטג' העומדות לרשות תל"מ ויכולות לארח עד שישה תל"מיסטים:

מזה כשמונה שנים פועלת אצלנו בקיבוץ **תוכנית תל"מ**.

תל"מ מציעה לצעירים יוצאי אתיופיה בגילאי 20--25, שנה של תעסוקה, לימודים ומגורים בקיבוצים. התוכנית מזמנת לצעירים הזדמנות חד פעמית לניהול חיים עצמאיים בסביבה כפרית שקטה ותומכת, תוך רכישת מקצוע ו/או השלמת בגרות והכנה לחיים. בנוסף מתקיימות במהלך התוכנית פעילויות העשרה וסדנאות כישורי חיים. בתום התוכנית יוצאים הצעירים מצויידים במקצוע וכלים לחיים.

לאור הצלחת התוכנית ובעקבות ההבנה כי ביכולתה של התכנית לסייע לעוד מגוון רחב של צעירות וצעירים בישראל, התקבלה השנה ההחלטה לפתוח את התוכנית לאוכלוסיות נוספות שאינן רק בני ובנות הקהילה האתיופית, אלא חבריה מהפריפריה הגיאוגרפית-כלכלית בישראל. לצורך כך נוסדה שותפות של תל"מ עם משרד הרווחה ובתוכה תוכנית "יתד" – התוכנית הלאומית לקידום צעירים וצעירות במצבי סיכון. המשתתפים החדשים אשר מגיעים לתל"מ עוברים את כל תהליכי הגיוס והמיון הרגילים ובמידה ונמצאים מתאימים לתוכנית – מתקבלים תחת אותם תנאים שהיו נהוגים עד כה.

נכון להיום יש אצלנו ארבעה בחורים :

אסי - הצטרף לצוות עובדי המטבח, במתחם המזון.

אביאל - התחיל לעבוד באקונומיה ובחנות.

יניב - התחיל לעבוד ברפת.

אברהם - יתחיל לעבוד בשבועות הקרובים בזיתיה.

אבי (במתחם המזון) **ודרבי** (במחלבה) הם בוגרי התוכנית, המוכרים והאהובים על כולנו, ממשיכים את שהייתם בקבוצה כשכירים ועוזרים לנו בקליטת החדשים.

אנחנו מקוות שבחודש הקרוב יימצאו מקומות תעסוקה נוספים לשני בחורים נוספים שאמורים להצטרף לתוכנית.

תקופת הקליטה של המשתתפים בקיבוץ הינה מאתגרת - היכרות עם מקום עבודה חדש, למידת התפקיד, היכרות עם השותפים

לעבודה, היכרות עם אורח החיים הקיבוצי, מה מותר ומה אסור, המרחק מהבית ומהמשפחה, מגורים משותפים, תחושת זרותי...יעם כל אלו ועוד, חברי התוכנית מתמודדים.

בתחילת דרכם בקיבוץ במיוחד (וכמובן שגם לאחר מכן בהמשך שהותם בקיבוץ) החיבור לקהילה משמעותי מאד עבורם - מילה טובה, שלום, הזמנה להתארח, או כל מחווה אחרת, הינם מבורכים.

אין צורך להרחיב בחשיבות התוכנית ובתרומתה להשתלבותם של צעירי תל"מ בחברה הישראלית, לחיזוק השייכות והערבות ההדדית בין חלקי החברה הישראלית, תחושת המסוגלות האישית שלהם והתפתחותם כאזרחים עצמאיים.

זו הזדמנות לאחל בהצלחה לכל אחד מהבחורים, ולמקומות העבודה שמלווים וקולטים אותם לאורך כל השנה.

עוד על נתן זך / רמי עפרוני

במדור זה אפשר למצוא משירי **אלן גינזבורג**,
לאה גולדברג, **דליה רביקוביץ'**, **אבות**
ישורון, **פנחס שדה** ועוד. במדור המרכזי
מבחר משיריו האחרונים של זך שאף הם
עוסקים בעיקר בנושא ליווי האדם בדרכו
האחרונה.

לקראת סופו של הספר המורכב והמגוון מצא
המשורר צורך לצרף דוגמא אחת מתוך כמה
עשרות חוברות שירה של משוררים צעירים
בראשית דרכם, שהוא הוציא לאור במימון
פרטי שלו. הוא בחר במשוררת עלומה בשם
אודט א. הפציבה, ובשירה האוטוביוגרפית

"תמונות מפנס הקסם".

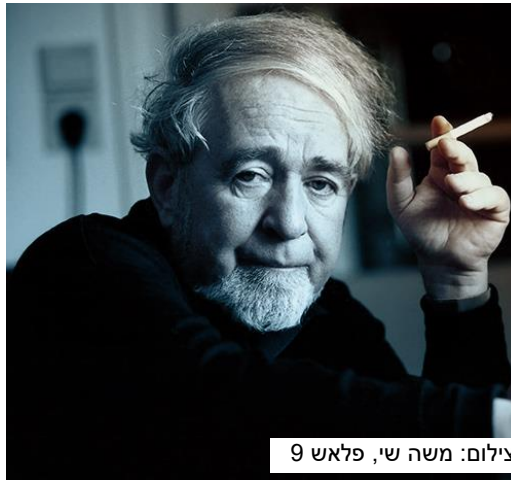
אשר לדבריו: "כמה שנים
לאחר פירסום החוברת
מצאה המשוררת הצעירה
את מותה בתאונת דרכים".

מי היתה או מה היתה אותה
משוררת צעירה, הוא מצטט
ממכתבה אליו: "נולדתי
בבית דתי במקורו, בעיר
מראקש שבמרוקו. מגיל

14 התלבטתי בתהיות דתיות שבסופן חזרתי
בשאלה... כיום אני חברה במושב שיתופי ליד
באר טוביה... נרשמתי לאוניברסיטה ובה
סיימתי תואר ראשון בחינוך וספרות. בינואר
1994 יצא לאור ספר שירי הראשון...
בפואמה הנוכחית, "תמונות מפנס הקסם"
השקעתי חצי שנת עבודה ויצירה..."

המשורר נתן זך נולד בברלין לפני 90 שנה,
לאב יהודי ולאם נוצריה ממוצא איטלקי,
ונקרא בשם **הארי זייטלבך**. בגיל 6 עלה
לארץ עם אביו ולאחר שזה לא הסתגל לתנאי
האקלים, השפה והמקום, שלח יד בנפשו
והארי, הילד, נדד ממוסד למוסד כיתום ...
ומכאן, תולדותיו ומעשיו, עשרות ספריו
ואלפי שיריו הלוא הם כתובים על ספר
הוויקיפדיה. ואידך זיל גמור!

כאשר פשטה הידיעה על דבר מותו שלפתי
ממדף הספרים את ספרו האחרון שראה אור
לפני ארבע שנים: "אומרים שממש יפה שם".

צילום: משה שי, פלאש 9

את ספרו זה, עליו
הכריז כי "זה יהיה
ספרי האחרון",
הקדיש המשורר
הישיש לחבריו מן
העבר: משוררים,
אנשי רוח, סופרים
ואישי ציבור.
ביניהם: **איבי נתן**
(ספינת השלום),

אדוניס (המשורר ממוצא סורי-לבנוני)
וישעיהו לייבוביץ' ("שהיה כפי שהיה").
בספרו זה האחרון ריכז זך, כדבריו, אסופה
של "שירים היקרים ללבי, מקוריים
ומתורגמים שנושאים הזיקנה או התבוננות
מאוחרת על החיים, שאחדים ממחבריהם לא
זכו להגיע לגילי..."

"והנה היא לפניכם", מוסיף נתן זך. ואכן שירה מוביל אותנו בכל תחנות חייה:

"סֶפְטֵמְבֶּר 1950, מְשֻׁרְד הַעֲלִיָּה נִפְתַּח
בְּכַנְיָסָה לְבֵית סֵפֶר אֶלְיָאֵס
מְדֻרֵיז בְּנֵי עֲקִיבָא לְחֵשׁ לִי:
תִּגְדִּי שְׂאֵת בֵּת 13
אֲחֶרֶת לֹא יִקְחוּ אוֹתָךְ..."

ינוּאָר 51 – רִמַּת הַדְּסָה,
מֶרֶץ שֶׁל אוֹתָהּ הַשָּׁנָה : גְּבַעַת וּוְשִׁינְגֵטוֹן
הַגְּבָעָה הַיִּתְהָ עֵינֵנו הַמֵּתָה שֶׁל מִשָּׁה דִּיין...
הֵיית בּוֹכָה בְּלִילוֹת
אָמַר יוֹחֲנָן שְׁהִיָּה מְדֻרֵיז בְּגְבָעָה...
אֲחֵרֵי פְטִירְתּוֹ שֶׁל הַנְּשִׂיא הָרֵאשׁוֹן
נִשְׁלַחְנוּ לְקִיבוּץ עֵין הַנַּצִּי"ב
הַקּוֹלְקֵטִיב הוּא גֵן אֶפְשָׁרִי :
יְרוּק מְדִי, בְּנוֹי מְדוֹרִים וּלְשָׁכוֹת.
יְרוּק כְּמוֹשׁ, יְרוּק שְׂדוּף, יְרוּק קֶטְנוּנִי,
אֲרָגְמוֹן מְעַפָּר מְעַפֵּשׂ מְדוֹת זְעִיר בְּרָגְנִיּוֹת,
אֲחֻוּה מְעַשָּׂה וּבוֹגְדָנִית
מְחַפָּה הַלָּה פְּרוֹלֵטָרִית, שִׁיּוּיּוֹנִיּוֹת מְעַשָּׂה...
כֹּל בּוֹקֵר צְפִיתִי בְּיַלְדֵי הַמְּשָׁק
כֹּל בּוֹקֵר הֵם נִסְעוּ לְלִמּוּד
אֲנַחְנוּ הֵיינו הַקְּרוּבִים הָעֲנִיִּים שֶׁל אֶף אֶחָד,
חֲנִיכֵי עֲלִיית הַנוֹעַר...".

שימו לב כמה ביקורת עוקצנית, עלינו הקיבוצניקים ועל הדומים לנו (ר.ע). והיא מסיימת את הפואמה הארוכה שכנראה הייתה האחרונה בחייה הקצרים:
"מָה שְׁהִיָּה הִיָּה, מָה שֶׁלֹּא הִיָּה
כְּבָר לֹא יִהְיֶה.
כְּעַת הַתְּמוּנָה מִנַּחַת לְפָנַי
וְעַם כָּל חֲלָקִיָּה שְׁלֵמִים נִיתֵן לְרֵאוֹת
הֵיכֵן נִעְצְרוּ הַמַּיִם וְאֵת פִּיתוּלֵי הָאֶפֶיק."

כך מסתיים גם ספרו האחרון של נתן זך עליו כתב בהקדמה: " הגיעה השעה לכתוב את ההקדמה לספרי זה שהוא ככל הנראה האחרון בספרי שירי.

וזאת לא מפאת גילי אלא מפני החשש שגם אם אכתוב עוד ואפילו כהנה וכהנה לא אובה לפרסמם בשנים שנותרו לי לחיות כאן...".
כפי שכבר אמר וכתב: "אומרים שממש יפה שם".

ועדת מתאר - סיום קדנציה / עדו עפרוני

הקמת זולות בצמוד לבתי צעירים וחיילים, ורק נותר לנסות לדאוג שייראו במצב סביר. אני אישית חושב שאחת לתקופה נדרש מבצע ניקיון ביחד עם דיירי השדרה משני צדדיה כדי לשמור על מראה סביר בצמוד לעורק חשוב ומרכזי שחוצה את הקיבוץ.

נכנסנו לפני כמה חודשים לתקופת בנייה ארוכה, ונוסף לכך משבר הקורונה שטישטש, לצערי, את הנורמות שהיו נהוגות ביבנה מאז הקמתה. יש בהחלט ריפיון בנושא חזות הבתים והמרחב הציבורי הקיבוצי. בצד המגמה המבורכת לאפשר לחברים חופש לעיצוב סביבתם הפרטית יש לעיתים חריגה מהמראה הכללי של הבתים והשכונות השונות, שכפי שכתבתי, שמרנו עליו שנים רבות.

דווקא בימים אלו יש לוועדת מתאר תפקיד חשוב עוד יותר, ובתקופת הבנייה היא צריכה להיות עם היד על הדופק.

אני מנצל במה זו כדי לבקש מהחברים: במידה ויש לכם תוכניות ורעיונות שונים בקשר לבנייה רכה או תוספת בצמוד לביתכם, אנא פנו למרכז שירותים או לוועדה לפני הביצוע כדי למנוע אי נעימות ומפח נפש מיותרים.

לסיום אני מבקש להודות למרכזות שירותים **סיוון לנג** על עבודה משותפת בתיאום ובהבנה לאורך השנתיים, וכמובן לחברי הוועדה. ואסיים באיחולים לוועדה הנכנסת שתצליח להתמודד עם המשימות הבאות מול ענפי הקיבוץ וכמובן עם החברים. שמצד אחד יאפשרו חופש יצירה סביב בתי החברים, ומצד שני ישמרו על מראה כללי סביר של השכונות השונות.

ועדת מתאר היא גוף מייעץ בעיקר למרכז/ת שירותים ולכן יושבים בה בעלי תפקידים וגם חברים עם אוריינטציה אסתטית. ועדת מתאר בראשותי טיפלה בנושאים רבים יחסית, חלקם מול גורמי חוץ כגון המועצה האזורית ועוד.

אתחיל ב**פרויקטים בתוך הקיבוץ**: העברת דוד מים חמים מחוות הפוטו וולטאי לשכונה הצפונית, פרויקט בית הקירור שמקדמת ועדת מורשת, מיקום קיר הפסיפס, מיקום הגן המוסיקלי, הנחת מכולה עבור סניף הצופים, מגרש המשחקים דרומית לבית הכנסת, סטודיו לחוגים הצמוד למרכז יום, בחירת מיקום להעתקת בוסתן נדב, דיון להסבת המרפאה הישנה לדירת חברים, בדיקת מיקום של הדירה לדוגמה, מיקום השחבי"ק - מגרש הכדורגל מול אולפן הווידאו, עדכון ופרסום נוהל בנייה וגיוון פרטיים הכולל בניית פרגולות, דקים, מחסנים ובתי עץ.

פרויקטים מחוץ לשטח הקיבוץ: תכנון שביל להולכי רגל ולאופניים מהכניסה למוסך ועד הכניסה הדרומית לגבעה ופרויקט הסדרת חניות והפרדה נתיבית באזור בתי הספר.

במהלך הקדנציה אישרנו הצבת מחסנים בעיקר באשכולים בהם גרות משפחות צעירות עם ילדים, שזקוקות למקום נוסף לאיחסון. השתדלנו לאשר ככול הניתן, ולבוא לקראת המבקשים כשמול עינינו עומד העיקרון של שמירה מקסימאלית על המראה של הבית והשכונה.

נושא נוסף ומורכב הוא ה"הזולות" שצצות כפטריות אחר הגשם בעיקר בשדרה, אבל גם במקומות נוספים. כמעט שלא ניתן לאסור

פעם היתה כאן חממת ספורטאים / שמשון גוטליב

שמונה בערב. הקהל מילא את היציעים של המגרש הפתוח. שחקני הכדורעף שלנו עם **וצלר** העצבני ו**לייבוש** המנחית הראשי, עלו למגרש לקול תשואות הקהל שעמד על ספסלי העץ שהותקנו בצידו המערבי של המגרש. רגע המבחן לא היה רק אם ניצחנו או הפסדנו, אלא מה יקרה בתשע, השעה שבה תתחיל אסיפת החברים. היתה זו תמיד התנגשות בלתי נמנעת. שאלה מהותית הנוגעת ממש ל'אורחות חיינו', משחק הכדורעף או אסיפת החברים, בבחינת שחור או לבן.

את חדוות העיסוק בספורט הקנה לנו גצי, עם בלוריתו המתנפנפת, במסירות רבה. הספורט בקבוצת יבנה באותם ימים רחוקים היה סיפור גדול שהביא את כתב הצופה לקבוצת יבנה. בזכות גצי למדנו לגולל לפנים ברחיפה, אתלטיקה קלה וכדוריד וגם

ערב אחד הזמין אותי **גצי (נתן גדסי)** לביתו והראה לי כתבת עיתון מצהיבה שמצא בביתו. כתבת סוף שבוע שפורסמה בעיתון "הצופה" ביולי 1966 שכותרתה מדברת בעד עצמה: **"אליצור" יבנה – חממת ספורטאים**. באותם ימים היה גצי הרוח החיה שמאחורי הספורט בקיבוץ, משחקי כדור, אתלטיקה קלה, התעמלות מכשירים ובחגים - ארגון פירמידה רבת קומות שבה העפילו הקלילים לפסגה. כמי שזוכר את אותם ימים בבחינת נוף ילדותו, הכתבה ריגשה אותי. מה עוד שאותם ספורטאים, שנמצאים היום אי שם באמצע שנות ה-70, היו בשבילנו, הנערים מצריף 'קדמה', מודל לחיקוי. באותם ימים, בשעות הפנאי, העיסוק בספורט עמד בראש סדר העדיפויות. פשוט לא היה משהו אחר חוץ מעבודה קשה, לימוד גמרא ואסיפות חברים. רגעי השיא היו במוצאי שבת בשעה

הצלחתי. לעומת זאת עם חמורו של משק הילדים היתה לי הצלחה גדולה יותר כאילו נועדנו זה לזה. קצת נסחפתי בזיכרונות. ועכשיו לפניכם הכתבה שגצי מצא בגנזך הבית ושאותה הצלחתי יוסי בן טולילה לפענח לכדי קובץ וורד:

התעמלות מכשירים, עליה התאמנו במטבח

הישן של צריף חדר האוכל. זכור לי החמור עליו נדרשתי לקפוץ, מן מכשיר מוזר מפריס פרסה. בזה לא כל כך

קבוצת "אליצור" יבנה אינם פנים חזשות בספורט הדתי. זה שנים שנציגי קבוצה זו תופסים מקום נכבד בצמרת הספורט של "אליצור". כאחד המשקים הוותיקים של הקיבוץ הדתי טבעי היה לדרוש מילדי המשק התערות מיוחדת בחיי הספורט. מה גם שמספר הילדים הוא רב, ויש כבר בנים החוזרים מהצבא ומעגל הספורטאים מתרחב והולך.

בשנים קודמות היתה גולת הכותרת של ספורטאי יבנה, מלכת הספורט, דהיינו האתלטיקה הקלה. טבלת השיאים של "אליצור" הייתה מאוכלסת על-ידי ספורטאים וספורטאיות מקבוצה זו. בשנים האחרונות התפתחה בקבוצת יבנה קבוצת כדור-עף אשר עלתה שלב אחר שלב בבטחה ותוך שיפור מעונה לעונה עד שהשנה זכתה באליפות ליגה א' דרום, ללא כל הפסד וביחס מערכות 48:9.

מי שעקב אחרי התפתחותה של קבוצה זו, במשך שנות פעילותה יקבל תמונה של קבוצה צעירה ורגילה, בלי יומרות ושאיפות גדולות ומיוחדות. המטרה הראשונית הייתה לשחק להנאה בלבד. ולגבי ספורטאי יבנה אין זו מליצה בלבד.

מאמנם ומדריכם המסור, **גדסי נתן**, מחזיר בשחקניו תלמידיו את אהבת הספורט לשמו. הקבוצה הגיעה להישגים יפים ולא סבלה כיתר הקבוצות מעליות וירידות קיצוניות. המצב החברתי אף הוא עמד תמיד על הגובה וההרמוניה, השיתוף ומשחק הצוות היו תמיד נר לרגלי השחקנים. שחקני קבוצת הכדורעף הם בעיקר תלמידי בית הספר. לצד זה של קבוצה צעירה זו היו יתרונות וחסרונות. ההרכב היה משתנה משנה לשנה עם גיוסם של הבוגרים לשורות צה"ל. וקושי שני נבע מעולם הלימודים שאפשר אימון רק פעם בשבוע. עם העלייה לליגה הארצית חלק מהשחקנים השתחרר מצה"ל כך שיש תקווה לגבש סגל קבוע ויציב לקבוצה. בתחילת המשחקים בעונה זו, הוצבה מטרה לתפוס אחד מארבעה המקומות הראשונים. דרישה זו היתה הגיונית, אך קשה להשגה בגלל העובדה שהקבוצה משחקת בליגה א' שנה שניה בלבד. מן הסיבוב הראשון נראה, כי במאמץ יתר אפשר

לזכות באליפות. הסיבוב הראשון נסתיים ללא הפסד, כשקבוצת "הפועל" גלאון עם הפסד בודד ל"אליצור" יבנה דולקת בעקבותיה במקום שני. המשחק המכריע נגד קבוצה זו בסיבוב השני נערך במגרש היריב ועל הקבוצה היה לשחק נגד קבוצה יריבה, קהל עויין ולמרבית הפלא גם נגד השופט. וכאן נתגלתה גדולתה של הקבוצה בתופעה בריאה מאוד, לא כעס והתפרצות כלפי השופט והשיפוט העוין, אלא שמירה על קור-רוח והדגמת משחק טוב, שבסיכומו הביא לניצחון 3:2. ניצחון זה הביא להתפרקות כללית שבעקבותיה שיחקה הקבוצה בחופשיות יתר והדגימה משחק נאה. ניצחון קשה שסלל את הדרך לאליפות ללא כל הפסד.

הרחבנו את הדיבור על קבוצת הכדורעף, אך אין זאת אומרת שהוזנחה האתלטיקה. גם השנה באליפות "אליצור" בלטו אתלטי יבנה בתופסם מקום שני בניקוד הקבוצתי ובתפיסת כמה מקומות ראשונים.

"אליצור" כאגודה התברכה בחממת ספורטאים שעוד ישמיעו את קולם גם בספורט הדתי בפרט וגם כנציגיו בספורט הישראלי בכלל. (ע.כ.)

אולי אנחנו הנערים היינו ההמשך ועוד שנים החזיק הכדורעף ביבנה כספורט המוביל גם עם התפתחות מרשימה של קבוצות הבנות שהעפילו עד לליגה הלאומית ובחלק מאותן שנים גצי היה המאמן הראשי. לימים כבה האור ונשאר רק הזיכרון. הספורט הקבוצתי שינה את פניו והפך למקצועני.

"בוקר טוב ילדים, עכשיו קופצים"

ובתמונת ראוי, ילדינו היקרים עוברים שיעור ספורט שלא שיערום אבותינו ואמותינו (וגם אנחנו).

פניתי לעפרה גוטליב, המורה לספורט ושאלתי איך מלמדים ספורט מול מסך?

עפרה: "בוודאי שאי אפשר לפתוח זום ולומר: 'בוקר טוב ילדים, עכשיו קופצים'. אנחנו, המורים לספורט, נעזרים במסכים אטרקטיביים יותר, וחייבים להיות יצירתיים מאוד. פותחים "כיתה וירטואלית" ובתוכה

מטמיעים סרטונים. בחלק מהסרטונים אנחנו מצלמים את עצמנו ונותנים משימות באמצעות "שיתוף מסך". כמובן עם הרבה מוזיקה והדגמות ומשימות מותאמות לחפצים בבית ובסביבה. זה סופר-יצירתי. למשל: מציעים תחנות כושר - לעלות ולרדת במדרגות, להרים משקולות ואם אין משקולות אז תוציאו בקבוקי מים מהמקרר. או גומיות כושר - ואם אין, אז תוציאו חגורה. באחד התרגילים הילדים התבקשו

תשובה: שאלה טובה. אני לא יודעת במאה אחוז. כדי לוודא אני נותנת להם משימות וואטסאפ, ובכל שיעור שלושה ארבעה ילדים שולחים צילום של ביצוע המשימה. יש הורים שאומרים לילדיהם: עזבו את הספורט, אבל עכשיו כשחלקם חזרו לכיתות הם המאושרים באדם! רואים כמה הם היו זקוקים לזה.

דינה ספראי

להוציא גלילים של נייר טואלט ולבנות, תוך כדי שכיבות סמיכה, ערימה של גלילים. משתמשים גם במסך וירטואלי שמדמה חדר ספורט ובמהלך השיעור כל אחד יכול בזמנו החופשי ללחוץ על סמליל ולבחור משימה (ראו בתמונה). אין ספק שהסיטואציה הזאת קידמה אותנו טכנולוגית וחייבה אותנו להיות יצירתיים.

שאלה: איך את יודעת מי משתתף?

מכירת נעליים

מכירת נעליים לכל המשפחה "נעלי איציק"

תתקיים אי"ה ביום חמישי ג' בכסלו 19.11 במשטח בין השעות 15:00 ל-19:00.
(במידה ואדרש לפתוח חלון זמן לגיל השלישי, אעדכן).

בברכה, עפרה

שולחן תרבות

במהלך חודש חשוון (נובמבר), התחלנו בחוגים ובסדנאות חד פעמיות, לשמחתנו, מספר רב של חברים לוקחים בהם חלק. באים, לומדים, יוצרים ונהנים!

לפניכם אירועי התרבות הקרובים:

❖ **ביום רביעי, ט' בכסלו (25.11) ערב לזכר בנינו וחברינו** – הרצאתה של **מאיה אוחנה מורנו** – אלמנתו של **עמנואל מורנו ז"ל**, **"גם בחושך יש אור"** תובנות ושיתוף במסע האישי בתוך מסע השכול. בשעה 21.00 בזום ובערוץ הפנימי.

❖ **ביום שני, כ"א בכסלו (7.12)** – פעילות יצירה למשפחות לקראת חנוכה – בשעה 16:30 במרכז יצירה.

בנוסף תתקיים ביום זה ברחבת מרכז יצירה מכירת **רקפות** של משק דרורי משעה 16:30-18:00.

אירועי חג החנוכה תשפ"א

❖ **ביום ראשון כ"ז בכסלו, (13.12)**

אירוע פתיח מנצ'יקיט בשעות אחר הצהריים והערב.

❖ **ביום שני, כ"ח בכסלו (14.12)** **מחוק אינטראקטיבי לחנוכה**

בניחוח יפנאי בשעה 20.30 בזום וצפייה בערוץ הפנימי.

❖ **ביום שלישי, כ"ט בכסלו (15.12)** – **מירוץ האפיד לאף**

המשחה בשעות אחר הצהריים, הדלקת נרות

מוזיקאלית, סופגניות ועוד...

והכל כמובן כפוף לחוקים והנחיות הקורונה.

ציילום באיף

אנחנו שוקדים עכשיו על תערוכה **"צילום בגיל"** – תערוכה בה אנחנו רוצים לספר על ההון האנושי שיש בקהילה שלנו.

זו תערוכה מתמשכת שבה נציג בכל פעם שכבה אחרת של אנשים וגילאים ונספר את סיפורם.

בחרנו להתחיל בגיל הרביעי והשלישי (גיל +70) ולתת להם את הבמה המרכזית בפתיחת התערוכה.

שמנו פתקים בתאי הדואר. מי שקיבלה נא למלאם ולשים בתא הדואר של ועדת תרבות מספר 20.

מוזמנים: צלמים, כותבים, מאפרים - נשמח שתקחו חלק פברויקט כדי שהתערוכה תהיה

מרשימה. נשמח לשיתוף פעולה של הקהילה בשאיפה לפתוח את התערוכה בט"ו בשבט.

בברכת בריאות טובה.

רויה ורחלי, צוות תרבות קורונה

משולחנם של יהודה ונח

אספת חברים

במוצאי שבת שעבר אישרנו את הרכבי ועדות קלפי, מתאר, ודת. התנהל דיון ער בשאלת הדיווח של מרכזי הוועדות היוצאות. על פי המקובל אצלנו, מרכז הוועדה היוצאת מדווח באסיפה או "מבית" עם סיום הקדנציה של הוועדה.

אחרי הסבר מפורט ודיון ער אושרה גם ההשקעה הכלכלית. הדיון בעתידו של המבנה הישן ששימש את המפעל לא הסתיים ואנו נחזור ונדון בו בפתיחת האספה הקרובה, במוצאי שבת הקרוב.

חלקה השני של האספה יוקדש לתקנון צעירים. כזכור, קיבלנו לפני כשלוש שנים תקנון צעירים מהפכני בו שוהים בנינו ובנותינו בעצמאות כלכלית בתקופת הלימודים ובתקופות נוספות על פי בחירתם. ועדת צעירים בקשה להאריך את תקופת העצמאות הכלכלית בשנתיים, עד גיל 30. בתוך כך נידרש לחזור ולדון בתקנון כפי שנתחייב מההחלטה באוגוסט 2017. התקנון עודכן, קוצר, והוסב לנוסח ידידותי יותר. לצד ההצעה להארכת תקופת פסק הזמן מונחת הצעה נוספת לפשט את תהליך קבלת הבונוסים של הצעירים ולבטל את ההקפאה של הבונוסים למי שיצא לעצמאות כלכלית. **נטע עמיר** מציע 4 הצעות שונות לתקנון צעירים שהשתיים העיקריות שבהן הן ביטול שנת הבית ולאפשר לחיילים בחובה לצאת לעצמאות כלכלית על פי בחירתם.

החומר המפורט הועמד לרשות החברים ליד תאי הדואר.

דירות נופש

הדירה בחיפה ששירתה אותנו בנאמנות כ-40 שנה חוזרת לרשות **משפחת כוכבא**. המשמעות היא שלא ניתן יותר להזמין אותה לצרכי נופש או כל צורך אחר. זו הזדמנות להודות למשפחת כוכבא שאפשרה לנו ליהנות מהדירה זמן כה רב. בכך בא לקיצו הנוהג היפה בו חברים העמידו את דירותיהם לרשות הציבור. הדירות בתל אביב ובירושלים שהן בבעלות הקיבוץ ימשיכו לשרת אותנו ללא שינוי.

מבית

צוות מבית הוותיק סיים את תפקידו ומוצע צוות חדש בהרכב **דינה ספראי** (מרכזת), **ניר יעקובי**, **שרית פישבין**, ו**רעיה זלקינד**. תודה לצוות היוצא: **רויה גורליק**, **נטע קנדל** - ודינה שממשיכה לצוות הבא. תודה מיוחדת **לשמשון גוטליב** שערך את העיתון במשך שבע שנים בהתמדה, בחן ובכישרון.

חנייה בשדרה

המזכירות שבה ונדרשה לבעיית החנייה בשדרה. מספר המכוניות החונות בשדרה גדל מאוד והסיכון וההפרעה להולכי הרגל גדל בהתאם. נבדקת אפשרות להכנת מקומות חנייה מוסדרים בשדרה. הנושא עדיין בתחילת טיפול ויעסיק מן הסתם גם את ועדת מתאר החדשה. חברים שיש להם הצעות לפיתרון מוזמנים להפנותן **לסיון לנג** או **ליהודה שריד**.

רק בריאות

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אוריה חושן

שעות וימי העבודה של ד"ר אבירם דונסקי במרפאה:

יום ראשון 16:45-14:30 יום שני 15:30-14:30

יום שלישי 13:00-09:30 יום חמישי 09:00-08:00 ו-15:30-14:30

שעות וימי העבודה של ד"ר דריה שפובלוב במרפאה:

יום ראשון 15:30-14:30 יום חמישי 09:00-08:00

ימי שישי במרפאה: יום שישי ה-13.11 – ליזט. יום שישי ה-20.11 – אורית.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

* חיסוני שפעת – אין כרגע חיסוני שפעת במרפאה אנו נפרסם הודעה כאשר יגיעו אלינו.

* תזכורת לטלפונים בשעת חירום: 4000 - אחות תורנית, 1221 – איחוד הצלה.

רק בריאות - צוות המרפאה!

בית ספריית קבוצת יבנה

שעות קבלת קהל בספרייה

יום שני: 10:00 - 11:00

יום חמישי: 17:30 - 19:30

בשאר הימים בשעות הבוקר, באום.

להתראות,

אסתר וצ'ף

תודות לשמון אולפני

אחרי שבע שנים כעורך "מבית",
שמרון יוצא לחפיפה בתפקידו החדש
במזכירות, ומעביר אלי את עט
העורך עד לבחירה מסודרת של
מערכת חדשה. תודה לך שמרון, על
ההשקעה, ההתמדה וההקפדה. זכינו
לסיפורים חינניים, למידע ולרוח
הטובה שלך. להתראות
ב"בשולחנו"!!

דינה ספראי

אל תאמר אהיה אשר הייתי

יהודה עמיחי

היינו מאשרים יחדיו
כמו שניים על פלקט שמפרסמים משהו
שלא יהיה שלהם לעולם.
ועל שלטים ברחוב היו כיוונים
ושמות מקומות ומספרים רבים
ולא לב אחד פועם אדום.
ואל תאמר, יהיה אשר יהיה
ואל תאמר מה שהיה כלא היה,
האמן לחלומות, האמן לפתים העזובים,
האמן לגרוטאות, הקשב לעברם המפואר
האמן לשענוה על השלחן
שהיתה נר, שהיתה חלת דבש
ואל תאמר, אהיה אשר הייתי
כי לא תהיה אשר הייתי. ואל תשכח
שגם פרדס אפל נותן פרחים לבנים
ואל תשכח אותי.

הביאה לדפוס: אפרת עפרוני, בהקשר לדיון על הריסת מבנה בית החרושת ש"י.